

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 8Er/268/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815203180
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Dušáková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2017:7815203180.3

Uznesenie

Okresný súd Rožňava v exekučnej veci na návrh oprávneného Private Capital Investments Limited, IČ: 09 252 000, so sídlom 18-22 Stoney Lane, Yardley, Birmingham, B25 8YP, Veľká Británia, právne zastúpeného Advokátnou kanceláriou Michal Jendrulek, s.r.o., so sídlom Politických väznu° 1272/21, 110 00 Praha 1, proti povinnej S. S., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. XXX, XXX XX Š., o vymoženie 1.596,06 Eur istiny s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., Exekútorský úrad so sídlom Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, o návrhu oprávneného na pokračovanie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Exekúciu zastavuje.

II. p r i z n á v a súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému, PhD. odmenu a náhradu hotových výdavkov za vykonanú exekúciu vo výške 39,83 Eur,

III. z a v ä z u j e oprávneného uhradiť priznanú odmenu a náhradu hotových výdavkov za vykonanú exekúciu súdnemu exekútorovi do 10 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Poverením č. 5808 060075 zo dňa 28.04.2015 poveril Okresný súd Rožňava súdneho exekútora vykonaním exekúcie pôvodne oprávneného proti povinnej na vymoženie 1.596,06 Eur istiny s príslušenstvom a trov exekúcie na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Rožňava č. k. 9C/102/2014 - 29 zo dňa 05.08.2014.

2. Pôvodne oprávneným v predmetnom exekučnom konaní bola spoločnosť CD Consulting s.r.o., IČO: 26 429 705, so sídlom Politických väzňů 1272/21, 110 00 Praha 1 - Nové Město, Česká republika.

3. Dňa 27.01.2016 súdny exekútor predložil súdu podanie oprávneného (spoločnosti Private Capital Investments Limited) zo dňa 20.01.2016, ktoré mu bolo doručené dňa 20.01.2016 a obsahom ktorého bolo Oznámenie o zmene oprávneného (ďalej len „Oznámenie o zmene oprávneného“), v ktorom oprávnený (spoločnosť Private Capital Investments Limited) uviedol, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení judikovaných pohľadávok zo dňa 23.12.2015 (ďalej len „Zmluva o postúpení“) a podľa Prílohy č. 1/702700485 nadobudol pohľadávku s príslušenstvom voči povinnej, a zároveň vyjadril výslovný súhlas so svojím vstupom do predmetného exekučného konania, a súčasne Doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 243f ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Doplnenie návrhu“).

4. Na základe návrhu súdneho exekútora na pripustenie zmeny účastníka na strane oprávneného zo dňa 20.01.2016, odôvodneného priloženým Oznámením spoločnosti Private Capital Investments Limited o zmene oprávneného a pripojenými listinnými dôkazmi (Rámcovou zmluvou o postúpení judikovaných pohľadávok zo dňa 23.12.2015 a Prílohy č. 1/702700485), Okresný súd Rožňava uznesením č. k.

8Er/268/2015 - 21 zo dňa 08.03.2016 pripustil zmenu účastníka konania na strane oprávneného tak, že namiesto dovtedajšieho oprávneného CD Consulting s.r.o., IČO: 26 429 705, so sídlom Politických vŕzňů 1272/21, 110 00 Praha 1 - Nové Město, Česká republika vstúpil do konania nový oprávnený Private Capital Investments Limited, IČ: 09 252 000, so sídlom 18-22 Stoney Lane, Yardley, Birmingham, B25 8YP, Veľká Británia. Predmetné uznesenie dňa 05.04.2016 nadobudlo právoplatnosť.

5. V podaní zo dňa 20.01.2016, v časti Doplnenie návrhu, oprávnený (v čase doručenia predmetného podania súdu spoločnosť Private Capital Investments Limited nemajúca postavenie účastníka predmetného exekučného konania) tvrdiac, že v danom exekučnom konaní nedošlo k naplneniu podmienok aplikácie ustanovenia § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, uviedol, že nemá žiadny vlastný vzťah s povinnou, nie je pôvodným (ani následným) majiteľom zmenky, nie je ani indosátorom zmenky v zmysle § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, pričom právna úprava určuje v súvislosti s návrhom na vykonanie exekúcie a dôkazným bremenom povinnosti iba týmto subjektom. Preto mal za to, že na predmetné exekučné konanie sa § 243f a § 39 ods. 4 Exekučného poriadku nevzťahujú. Napriek tomu sa však z opatrnosti vyjadril k povinnosti uloženej § 243f a § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, pričom opätovne zdôraznil, že nemá žiadny vlastný vzťah s povinnou podľa § 17 zákona č. 191/1950 Sb. zmenkového a šekového v znení neskorších predpisov, pričom svoje právo preukazuje vykonateľným súdnym rozhodnutím a Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok a jej Prílohou, ktoré sú súčasťou súdneho spisu. Ďalej uviedol, že je výlučne v pozícii veriteľa, a to na základe nadobudnutia judikovanej pohľadávky, ktorá mu bola prevedená po vydaní vykonateľného súdneho rozhodnutia príslušným všeobecným súdom. Súdne rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v zákonne a spravodlivo vedenom európskom konaní s nízkou hodnotou sporu podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „nariadenie“). Oprávnený mal teda za to, že súdne rozhodnutie je konečné, pričom je dôsledkom súdneho procesu vedeného podľa článku 5 nariadenia, v ktorom súd riadne preskúmal a posúdil všetky dôkazy podporujúce pohľadávku a aj odporujúce pohľadávke podľa článku 9 nariadenia a posúdil obranu povinnnej. Oprávnený ďalej doplnil, že voči rozhodnutiu súdu nevzniesol žiadne procesné alebo hmotnoprávne námietky ani povinná. Záverom opätovne vyjadril názor, že na toto exekučné konanie sa nevzťahuje § 243f Exekučného poriadku, a teda exekučný titul nemožno podrobiť skúmaniu zo strany súdu podľa § 243f ods. 6 Exekučného poriadku, pričom exekučné konanie z rovnakého dôvodu nie je možné ani odložiť podľa § 243f ods. 3 Exekučného poriadku či zastaviť podľa § 243f ods. 6 Exekučného poriadku. pre prípad, že by konajúci súd pripisoval § 243f Exekučného poriadku účinky, žiadal, aby súd rozhodol o pokračovaní exekúcie.

6. Podľa § 243h ods. 1 prvá veta zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

7. Podľa § 36 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení platnom do 31. marca 2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“), exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie. Exekútor však môže začať vykonávať exekúciu až udelením poverenia súdu na jej vykonanie (§ 44).

8. Podľa § 243f ods. 1 až 6 Exekučného poriadku:

(1) V exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

(2) Na exekučné konania podľa odseku 1, v ktorých do účinnosti tohto zákona nebolo rozhodnuté o žiadosti o udelenie poverenia sa ustanovenia § 39 ods. 4 a § 40 použijú rovnako.

(3) Exekúcie podľa odseku 1 sa odo dňa účinnosti tohto zákona odkladajú.

(4) Ak sa v konaniach podľa odseku 1 nepreukáže opak, platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m).

(5) Ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastaví.

(6) Ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

9. Zákon č. 438/2015 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v platnom znení (ďalej len „zákon č. 438/2015 Z. z.“), ktorý v čl. V mení a dopĺňa zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov aj doplnením o citované Prechodné ustanovenia k úpravám účinným dňom vyhlásenia, vyjadrené v ustanoveniach § 243f ods. 1 až 6 Exekučného poriadku, nadobudol účinnosť dňom vyhlásenia, t.j. dňa 23. decembra 2015.

10. Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku (v znení účinnom od 23. decembra 2015), v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opíše aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

11. Podľa § 37 ods. 1 Exekučného poriadku, účastníkmi konania sú oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.

12. Podľa § 37 ods. 3 Exekučného poriadku, proti inému než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v rozhodnutí označený ako oprávnený, možno vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu podľa § 41. Ak nastanú skutočnosti, na ktorých základe dochádza k prevodu alebo prechodu práv a povinností vyplývajúcich z exekučného titulu, sú účastníci konania povinní bez zbytočného odkladu písomne oznámiť tieto skutočnosti exekútorovi. Oznámenie musí byť doložené listinou preukazujúcou prevod alebo prechod práv alebo povinností. Návrh na pripustenie zmeny účastníkov konania je exekútor povinný súdu doručiť v lehote 14 dní odo dňa, keď sa o týchto skutočnostiach dozvedel. Súd rozhodne do 60 dní od doručenia návrhu uznesením. Rozhodnutie sa doručí exekútorovi, oprávnenému a povinnému, ktorí sú označení v exekučnom titule, a tomu účastníkovi, na ktorého právo alebo povinnosť prešla.

13. Podľa § 37 ods. 4 Exekučného poriadku, ak k prevodu alebo prechodu práv alebo povinností z exekučného titulu dôjde po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, pokračuje exekútor vo vykonávaní exekúcie na základe pôvodného poverenia, ku ktorému priloží originál právoplatného rozhodnutia súdu o pripustení zmeny alebo odpis rozhodnutia.

14. Podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na

- neprijateľné zmluvné podmienky,
- obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo
- rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

15. Podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

16. V danom prípade sa exekučné konanie začalo dňa 20.02.2015, súd teda pri svojom rozhodovaní postupoval podľa Exekučného poriadku v platnom znení, a to vrátane ustanovení doplnených zákonom č. 438/2015 Z. z., t.j. ustanovení Exekučného poriadku účinných od 23. decembra 2015, nakoľko z citovaných prechodných ustanovení § 243f Exekučného poriadku vyplýva, že ustanovenia účinné od 23. decembra 2015 (vrátane doplnených ustanovení § 39 ods. 4 a § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku) sa použijú aj na exekučné konania začaté pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 438/2015

Z. z., ktorým bol Exekučný poriadok s účinnosťou od 23. decembra 2015 novelizovaný, pokiaľ ide o konania, v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, a exekučné konanie v danej veci sa vedie na podklade rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Rožňava č. k. 9C/102/2014 - 29 zo dňa 08.08.2014, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnej, ktorá je fyzickou osobou.

17. Z uvedeného je zrejmé, že v danej veci ide o exekučné konanie podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, následkom čoho bolo povinnosťou oprávneného do 30 dní odo dňa účinnosti zákona č. 438/2015 Z. z., t.j. od 23. decembra 2015 (a najneskôr do 22.01.2016), doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, teda opisom rozhodujúcich skutočností týkajúcich sa vlastného vzťahu s povinnou a súčasne pripojením dôkazov osvedčujúcich tieto skutočnosti. Zároveň to znamená, že exekúcia vedená v danej veci je počnúc dňom účinnosti zákona č. 438/2015 Z. z., t.j. počnúc dňom 23. decembra 2015, odložená. Z citovaných ustanovení jednoznačne vyplýva, že právna povinnosť vyjadrená v ustanovení § 243f ods. 1 Exekučného poriadku môže byť splnená výlučne aktívnym konaním oprávneného a žiadneho iného subjektu. Návrh na vykonanie exekúcie podala spoločnosť CD Consulting s.r.o. a v tejto procesnej pozícii vystupovala aj ku 23. decembru 2015, kedy nadobudla účinnosť novelizácia Exekučného poriadku vykonaná zákonom č. 438/2015 Z. z. Povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie sa preto vzťahuje na spoločnosť CD Consulting s.r.o., pričom skutočnosť, že podaním datovaným dňa 20.01.2016 následne došlo k podaniu návrhu na zmenu oprávneného, na uvedené nemôže mať vplyv, nakoľko k zmene procesnoprávneho účastníctva dochádza až vtedy, keď súd takúto zmenu pripustí. To znamená, že pokiaľ o návrhu na zmenu oprávneného súd právoplatne nerozhodne, zostáva okruh účastníkov konania nezmenený. Podaním spoločnosti Private Capital Investments Limited, ktoré (v časti Doplnenie návrhu) malo byť podľa svojho obsahu aj doplnením návrhu na vykonanie exekúcie podľa ustanovenia § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, preto nemohla byť splnená povinnosť uložená týmto zákonným ustanovením. Nešlo totiž o podanie subjektu, ktorý v čase jeho uskutočnenia vystupoval v konaní ako oprávnený a ktorý ako jediný môže disponovať s návrhom na vykonanie exekúcie, a to vrátane jeho doplnenia. Súd konštatuje, že návrh na vykonanie exekúcie nebol v lehote do 22.01.2016 doplnený v súlade s ustanovením § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, keď nebol doplnený spoločnosťou CD Consulting s.r.o. ako subjektom majúcim v čase plynutia zákonom určenej lehoty na splnenie uvedenej povinnosti postavenie oprávneného v predmetnom exekučnom konaní. Súd má na základe uvedeného za to, že tým v danom prípade došlo k naplneniu dôvodu pre zastavenie exekúcie podľa ustanovenia § 57 ods. 2 v spojení s ustanovením § 243f ods. 5 Exekučného poriadku.

18. Súd pre úplnosť zároveň poukazuje na skutočnosť, že aj ak by v danom prípade pripustil, že podanie oprávneného (spoločnosti Private Capital Investments Limited) zo dňa 20.01.2016, v časti Doplnenie návrhu, možno považovať za splnenie povinnosti doplniť návrh na vykonanie exekúcie, uloženej ustanovením § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, pričom v takom prípade by musel vyhodnotiť, že toto bolo urobené v lehote určenej citovaným ustanovením Exekučného poriadku, nakoľko zo spisového materiálu vyplýva, že súdnemu exekútorovi bolo doručené dňa 20.01.2016, súd by vyššie citované tvrdenia oprávneného, uvádzané v jeho podaní zo dňa 20.01.2016, v časti Doplnenie návrhu, ani ním pripojené listiny, nemohol, vzhľadom na ich obsah, považovať za opisujúce a osvedčujúce skutočnosti, týkajúce sa vlastného vzťahu s povinnou, tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 39 ods. 4 Exekučného poriadku. Zmyslom tohto ustanovenia Exekučného poriadku je totiž nepochybne umožniť exekučnému súdu preskúmanie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu aj z toho hľadiska, či nárok, vymoženie ktorého sa navrhuje, nevznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, prípadne, či pri jeho judikovaní bolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi, tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku v spojení s ustanovením § 243f ods. 4 Exekučného poriadku. Oprávnený nemôže urobiť zadosť svojej povinnosti označiť a preukázať samotný právny vzťah s povinnou iba jednoduchým odkázaním na zákonnosť a spravodlivosť súdneho rozhodnutia, ktorým bol jeho nárok judikovaný. Exekučný poriadok totiž nezbavuje oprávneného povinnosti doplniť návrh na vykonanie exekúcie o náležitosti podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v prípade, ak je exekučným titulom rozhodnutie všeobecného súdu, ale túto povinnosť ukladá každému, kto sa ako oprávnený svojím návrhom domáha vykonania exekúcie na základe (akéhokoľvek) rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky. Skutočnosť, že nárok, ktorého vymoženia sa oprávnený domáha, bol v danom prípade judikovaný súdnym rozhodnutím, nemá žiaden vplyv na jeho povinnosť uvedením rozhodujúcich skutočností a pripojením príslušných

dôkazov ozrejmiť a preukázať povahu právneho vzťahu, za účelom zabezpečenia / splnenia nárokov z ktorého bola zmenka, na základe ktorej sa v súdnom konaní vydaným exekučným titulom priznal nárok, vystavená, čo je, aj v kontexte preskúmovacích oprávnení a povinností exekučného súdu vyjadrených v ustanovení § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, nepochybne zmyslom predmetnej právnej úpravy. Oprávnený sa pritom predmetnej povinnosti nemôže zbaviť ani poukazom na to, že sám nemá žiadny vlastný vzťah s povinnou, nakoľko nadobudol už judikované právo, keďže povinnosť opísať rozhodujúce skutočnosti, týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným, zaťažuje v zmysle právnej úpravy aj oprávneného, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov, a teda o to skôr aj oprávneného, ktorý pohľadávku, hoci aj judikovanú, nadobudol v rámci inštitútu postúpenia. Nakoľko Zmluva o postúpení bola uzavretá dňa 20.01.2016, teda už za účinnosti súčasnej právnej úpravy, vyžadujúcej od subjektu domáhajúceho sa výkonu rozhodnutia, priznávajúceho nárok zo zmenky, v rámci exekučného konania aj uvedenie a preukázanie rozhodujúcich skutočností, týkajúcich sa vlastného vzťahu s povinnou, uvedenej právnej povinnosti si spoločnosť Private Capital Investments Limited, navyše konajúca prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu, musela byť vedomá už pri nadobúdaní predmetnej pohľadávky. Pri zmene oprávneného ide o procesné nástupníctvo, čo znamená, že právne účinky spojené so začatím konania zostávajú zachované, a teda ten, kto vstupuje do exekučného konania na miesto doterajšieho oprávneného, musí prijať stav, aký tu je v dobe jeho vstupu, a v tej súvislosti prípadne aj niesť negatívne dôsledky tohto procesného stavu (v danom prípade zastavenie exekúcie ako sankcia za nesplnenie povinnosti doplniť návrh na vykonanie exekúcie). Preto pokiaľ spoločnosť Private Capital Investments Limited, sama majúca za to, že už uzavretím Zmluvy o postúpení nadobudla postavenie oprávneného v predmetnom exekučnom konaní, chcela urobiť zadosť zákonnej povinnosti uloženej ustanovením § 243f ods. 1 Exekučného poriadku subjektom, vystupujúcim v exekučných konaniach v postavení oprávnených, mala možnosť si za tým účelom od svojho právneho predchodcu (právnych predchodcov) zabezpečiť podklady pre splnenie predmetnej zákonnej povinnosti pri napínaní obsahových náležitostí doplnenia návrhu na vykonanie exekúcie. Napriek uvedenému ani spoločnosť Private Capital Investments Limited ako postupník povinnosť uloženú ustanovením § 243f ods. 1 Exekučného poriadku nespĺnila. S ohľadom na uvedené by súd nemohol ani v tomto prípade rozhodnúť inak, než exekúciu v zmysle ustanovenia § 57 ods. 2 v spojení s ustanovením § 243f ods. 5 Exekučného poriadku zastaviť, keďže podanie, ktoré malo byť doplnením návrhu na vykonanie exekúcie, nespĺňa zákonom vyžadované náležitosti, keď oprávnený (spoločnosť Private Capital Investments Limited) v ňom v rozpore s ustanovením § 39 ods. 4 Exekučného poriadku neopísal rozhodujúce skutočnosti, týkajúce sa vlastného vzťahu s povinnou, ani k nemu za účelom ich osvedčenia nepriložil žiadne dôkazy.

19. Vzhľadom na uvedené súd nemohol v predmetnej exekučnej veci rozhodnúť inak, než exekúciu podľa ustanovenia § 57 ods. 2 v spojení s ustanovením § 243f ods. 5 Exekučného poriadku zastaviť tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

20. Súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, PhD. požiadal súd o priznanie trov za doposiaľ vykonanú exekučnú činnosť vo výške 39,83 Eur v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti slovenskej republiky č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov (ďalej len „vyhláška“).

21. Podľa ustanovenia § 196 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

22. Podľa ustanovenia § 200 ods. 1 Exekučného poriadku, trovami exekúcie sú odmena súdneho exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonávaní exekúcie (§196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku.

23. Podľa § 14 ods. 1 vyhláška, ak j súdny exekútor vylúčený z vykonávania exekúcie alebo ak exekúciu súd zastaví, odmena súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti sa určuje paušálnou sumou za jednotlivé úkony exekučnej činnosti najmenej 33,19 Eur.

24. Na základe vyššie uvedeného priznal súd súdnemu exekútorovi:

Podľa § 14 ods. 1 vyhlášky

- odmena 33,19 Eur
Odmena vrátane 20 % DPH: 39,83 Eur

Trovy exekúcie spolu: 39,83 Eur

25. Po preskúmaní návrhu exekútora na priznanie trov exekúcie, súd dospel k záveru, že vyčíslené trovy vo výške 39,83 Eur sú v súlade s ust. §§ 14, 15, 22 vyhlášky, tieto považoval za účelne vynaložené, a preto mu ich priznal.

26. Podľa ustanovenia § 200 ods. 5 Exekučného poriadku, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

27. Podľa ustanovenia § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

28. Keďže súd vidí zavinenie oprávneného v tom, že nepostupoval v súlade s § 243f ods. 1 Exekučného poriadku a preto bola exekúcia zastavená, s ohľadom na uvedené skutočnosti zaviazal úhradou trov exekúcie oprávneného.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Rožňava. (§ 9a ods. 1 Exekučného poriadku v spojení s § 357 písm. a) a m) CSP)

Podľa ustanovenia § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 127 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie: a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje, a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.